

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 216.251 van 10 november 2011
in de zaak A. 202.051/XII-6732**

In zake: 1. de NV VAN PUBLIEK RECHT BPOST
2. de NV SPEOS BELGIUM
samen vormend de tijdelijke handelsvennootschap
BPOST-SPEOS BELGIUM
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Barteld Schutyser
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 106
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de
Staatssecretaris voor Mobiliteit
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten David D'Hooghe en Leen De Vuyst
kantoor houdend te 1000 Brussel
Loksumstraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij:

de NV ZETES
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Virginie Dor en Luc Depré
kantoor houdend te 1170 Brussel
Terhulpsessesteenweg 178
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 13 oktober 2011, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “de beslissing dd. 29 september 2011 van de Belgische Staat, vertegenwoordigd door

de Staatssecretaris van Mobiliteit, [...], om de ‘Concessie op vraag van de FOD Mobiliteit en Vervoer voor het vervaardigen van rijbewijzen in bankkaartformaat en het verdelen ervan in de Belgische gemeenten’ [...] toe te wijzen aan Zetes nv en de impliciete beslissing om de Concessie niet toe te wijzen aan [de nv van publiek recht BPOST en de nv Speos Belgium, samen vormend een tijdelijke handelsvennootschap]”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Met een verzoekschrift van 24 oktober 2011 heeft de nv Zetes gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 3 november 2011, om 10.00 uur.

Kamervoorzitter Dierk Verbiest heeft verslag uitgebracht.

Advocaten Barteld Schutyser en Jackie Joossen, die verschijnen voor verzoekende partijen, advocaten Leen De Vuyst en Bart Van Hyfte die verschijnen voor verwerende partij, en advocaat Virginie Dor, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Inge Vos heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Richtlijn 2006/126/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 betreffende het rijbewijs, verplicht alle Europese Lidstaten om het rijbewijs in bankkaartmodel in te voeren tegen 19 januari 2013.

De Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer schrijft in dit verband een “concessie voor een openbare dienst” uit.

3.2. Deze concessie wordt aangekondigd in het Bulletin der Aanbestedingen van 15 april 2011 en het Publicatieblad van de Europese Unie van 19 april 2011.

3.3. De concessie is onderworpen aan de bepalingen van het bestek met nr. CON/RB/2011-001.

Het voorwerp van de concessie wordt in het bestek als volgt omschreven:

“De FOD Mobiliteit en Vervoer wenst, door middel van de toekenning van een concessie van openbare dienst, een concessiehouder te belasten met de aanmaak, de personalisatie, de installatie en de distributie van rijbewijzen en voorlopige rijbewijzen in bankkaartformaat en het innen van de door een Koninklijk Besluit bepaalde retributie voor de afgifte van een rijbewijs, ter dekking van de kosten [...]”.

Aangaande de duur van de concessieovereenkomst bepaalt het bestek dat deze aanvangt op de dag vermeld in de kennisgeving van de toekenning van de opdracht en dat de concessiehouder in staat dient te zijn om vanaf 1 januari 2012 de in het bestek beschreven taken te vervullen. De concessie loopt af op 31 december 2016 en is driemaal verlengbaar voor een duur van 1 jaar.

Inzake de aard van de procedure wordt in het bestek het volgende opgemerkt:

“De FOD Mobiliteit en Vervoer heeft met het oog op de toewijzing van deze concessie een oproep gepubliceerd en de gunning kan gebeuren na onderhandeling.

De onderhandelingsprocedure biedt aan FOD Mobiliteit en Vervoer de mogelijkheid om te onderhandelen met de inschrijvers over de inhoud van hun dossier of hun offerte en over de modaliteiten van de uitvoering van de opdracht.

In voorkomend geval kan de FOD Mobiliteit en Vervoer, op grond van onduidelijkheden op functioneel of technisch vlak, opeenvolgend of gelijktijdig, onderhandelingen voeren met alle inschrijvers of kandidaten, met sommigen onder hen of met één van hen en dit zonder dat hieruit een voorafspiegeling van de definitieve beslissing tot toewijzing kan worden afgeleid. Al evenmin kan hieruit de uitsluiting van één van de inschrijvers of kandidaten afgeleid worden indien vermelde onderhandelingen niet of niet onmiddellijk met hen zouden zijn aangevat.

De FOD Mobiliteit en Vervoer houdt zich bovendien het recht voor om in voorkomend geval de opdracht toe te wijzen louter op grond van de ingediende offertes en bijgevolg zonder het voeren van onderhandelingen.

Onderhavige concessie is geen overheidsopdracht”.

Voorts bepaalt het bestek dat de offertes van de inschrijvers zullen worden onderzocht op het vlak van hun regelmatigheid, dat onregelmatige offertes zullen worden geweerd, dat de beslissing hieromtrent ter kennis zal worden gebracht vóór de toetsing van de regelmatige offertes aan de gunningscriteria en dat enkel regelmatige offertes in aanmerking komen om te worden getoetst aan de gunningscriteria.

Het bestek vermeldt twee gunningscriteria, namelijk de kwaliteit (gewicht 70/100) en de prijs (gewicht 30/100). De prijs van de offerte betreft het deel van de retributie dat de concessiehouder zichzelf voorbehoudt. Het andere deel van de retributie is de concessievergoeding, die toekomt aan de concessiegever.

De gunningscriteria worden in het bestek nader omschreven als volgt:

“1. Kwaliteit (Gewicht 70/100)

De kwaliteit wordt beoordeeld op basis van de gedetailleerde beschrijving van volgende topics:

1.

[...]

6. Risico beheersing

De inschrijver geeft een beschrijving van de manier waarop hij de “managed services” zal aanbieden aan de FOD Mobiliteit en Vervoer en welke de voorgestelde procedures zijn van bijvoorbeeld escalatie van problemen, staking enz.

De inschrijver geeft aan wat de risico's zijn van dit project en verklaart welke maatregelen hiertegen genomen zullen worden. Een minimum score van 2 punten is vereist (Gewicht 5/100)

7. De beschrijving van de spoedprocedure

Beschrijf de uitgewerkte oplossing bij een spoedbestelling van een rijbewijs en de uitvoeringstermijn.

Een minimum score van 2 punten is vereist. (Gewicht 4/100)

[...]

Alle mogelijke bijkomende informatie die nuttig en noodzakelijk is de opdracht beter uit te voeren of de gunningscriteria beter uit te leggen, kan in de offerte meegeleverd worden.

2. Prijs (Gewicht 30/100)

2.1 Eenheidsprijs van een (voorlopig) rijbewijs bij een gewoon afgifte termijn van D+3

[...]

2.2 Eenheidsprijs van een (voorlopig) rijbewijs bij een spoedprocedure van D+1

[...]

De beide prijsquota worden opgeteld”.

Het bestek bevat voorts ook de beschrijving van de procedure voor de aanvraag en aflevering van de rijbewijzen. Daarbij wordt een onderscheid gemaakt tussen de standaardprocedure en de spoedprocedure. Deze bepalingen luiden als volgt:

“MET AFGIFTE TERMIJN VAN D+3

[...]

8. De aanvrager betaalt de retributie aan de concessionaris.

9. De concessionaris controleert of de betaling van de retributie ontvangen is
10. De concessionaris verzendt een brief naar het domicilie van de burger waarop vermeld wordt dat het (voorlopig) rijbewijs ter beschikking ligt in de gemeente of uitreikingspunt waar de aanvraag werd gedaan.
11. Na betaling zendt de concessionaris de status ‘betaald’ naar de FOD Mobiliteit en Vervoer, vanaf dat moment mag de gemeente het rijbewijs aan de aanvrager overhandigen. De gemeente kan enkel het rijbewijs in onze databank activeren nadat status op betaald werd gezet.
12. Van zodra de aanvrager zijn (voorlopig) rijbewijs afhaalt in de gemeente, wordt het geactiveerd in de databestanden van de FOD Mobiliteit en Vervoer.

SPOEDPROCEDURE D+1

(zie art 11. Behandeling van de aanvragen – aanvraag spoedprocedure D+1)

Bij een aanvraag voor een (voorlopig) rijbewijs met de spoedprocedure plaatst de concessiehouder de status ‘betaald’ bij de personalisatie van het rijbewijs, zelfs als hij de betaling nog niet ontvangen heeft”.

Het bestek bepaalt voorts dat indien wegens niet-betaling van de retributie door de aanvrager aan de concessionaris een aangemaakt rijbewijs niet aan de burger kan worden afgeleverd of indien de concessiehouder een nieuw rijbewijs of een nieuw voorlopig rijbewijs moet aanmaken voor dezelfde aanvraag tengevolge verkeerde info op het (voorlopig) rijbewijs, dat niet verhaald kan worden op de FOD Mobiliteit en Vervoer.

Inzake de betaling van de retributies aan de concessionaris, bepaalt artikel 24 van het bestek het volgende:

- “• De aanvrager moet de retributie bepaald in het Koninklijk besluit van 23 juni 2010 tot wijziging van het koninklijk besluit van 23 maart 1998 betreffende het rijbewijs artikel 64*sexies* betalen aan de concessionaris
- De aanvrager moet minimum van de volgende betaalmodaliteiten gebruik kunnen maken: betaling aan postloket, postoverschrijving, bankoverschrijving, online banking.
- De inschrijver beschrijft eventueel bijkomende betaalmodaliteiten

De inschrijver beschrijft hoe hij de betalingen van de retributies bij spoedbestellingen zal beheren”.

3.4. Op 5 mei 2011 wordt een informatievergadering georganiseerd voor de inschrijvers waarop ook de vragen worden behandeld die door de FOD Mobiliteit en Vervoer werden ontvangen.

Eén van de vragen heeft betrekking op de betaling van de retributies in het geval van de spoedprocedure (D+1). Meer in het bijzonder wordt volgende vraag gesteld inzake de “rush” (lees: spoedprocedure): “Wat is de procedure van de herinnering/escalatie voor de burgers die de aanvraag niet hebben betaald. Hoe kan de concessionaris zeker zijn van de betaling in het geval van een spoedprocedure?”. Het antwoord op deze vraag luidt: “Procedure voor te beschrijven door de concessionaris. Eigen risico (concessionaris beschrijft proces om risico’s te minimaliseren).”

Een verslag van de vragen en antwoorden is opgesteld en bezorgd aan de aanwezige ondernemingen.

3.5. Eveneens op 5 mei 2011 wordt een zogenaamd “erratum” bij het bestek vastgesteld.

Alle op de informatiesessie aanwezige ondernemingen worden in kennis gesteld van het erratum, dat tevens gepubliceerd wordt in het Bulletin der Aanbestedingen op 6 mei 2011 en in het Publicatieblad van de Europese Unie op 11 mei 2011.

3.6. Op 9 juni 2011 worden de offertes geopend. Er zijn vier offertes ingediend:

- bv Morpho,
- nv Zetes,
- Oberthur Technologies,
- thv BPOST-Speos.

3.7. Op 16 juni 2011 wordt aan nv Zetes en bv Morpho een schrijven gericht waarin deze inschrijvers wordt gevraagd te bevestigen dat zij de bepalingen in hun offerte betreffende de forfaitaire schadevergoedingen en nalatigheidsintresten schrappen en mee te delen of zij in die omstandigheden hun

eenheidsprijzen handhaven. In dit schrijven wordt tevens een juridische verantwoording gegeven waarom volgens verwerende partij forfaitaire schadevergoeding en nalatigheidsintresten niet zouden kunnen worden verhaald op de aanvrager.

Beide inschrijvers stemmen in met de schrapping van voormelde bepalingen in hun offerte en handhaven de eerder opgegeven eenheidsprijzen.

Daarnaast gaat nv Zetes op vraag van verwerende partij, naar aanleiding van een opmerking van de inspecteur van financiën, tevens akkoord om de paragraaf te schrappen waarin wordt voorgesteld om de overblijvende niet-betalers juridisch te vervolgen in het kader van de spoedprocedure (D+1), met behoud van haar eenheidsprijzen.

Zowel met inschrijver nv Zetes als bv Morpho worden nog een aantal andere vragen en antwoorden gewisseld.

3.8. Op 1 juli 2011 verstrekt de inspectie van financiën een ongunstig advies, hierna weergegeven onder randnummer 24.

3.9. Naar aanleiding van dit advies en de kritiek daarin op de spoedprocedure, wordt beslist om de spoedprocedure uit de opdracht te halen. In navolging daarvan worden de diverse inschrijvers bij brief van 6 juli 2011 ingelicht dat de spoedprocedure wordt geschrapt en dat dus de gunningcriteria die daarop betrekking hebben niet zullen worden getoetst. De inschrijvers kunnen meedelen dat zij hun offerte wijzigen of intrekken, bij gebrek waaraan de FOD Mobiliteit en Vervoer ervan zal uitgaan dat de offerte wordt gehandhaafd.

3.10. In reactie op deze beslissing zenden verzoekende partijen aan verwerende partij een schrijven waarin zij - na mee te delen hun offerte gestand te doen - wijzen op het feit dat zij van oordeel zijn dat de schrapping van de spoedprocedure uit de opdracht na opening van de offertes onwettig is. De FOD Mobiliteit en Vervoer reageert daarop bij schrijven van 8 juli 2011 waarin het standpunt van verzoekende partijen wordt betwist.

3.11. Op 28 juli 2011 richt verwerende partij een nieuwe brief aan de inschrijvers waarin het volgende wordt meegedeeld:

“Tijdens de procedure tot gunning van de concessie is gebleken dat er mogelijks nog een onduidelijkheid is wat betreft het dragen van het betalingsrisico. Het is eigen aan de concessie dat de concessiehouder dit risico draagt, dit was dus voorzien. Om alle eventuele onduidelijkheid terzake weg te nemen willen wij expliciet verduidelijken dat de geleden schade tengevolge van onvolledige betaling, te late betaling, niet-betaling in geen enkel geval kan verhaald worden op de federale overheid. Deze verduidelijking is van toepassing op het volledige bestek zoals gepubliceerd op 15 april 2011 en het erratum van 5 mei 2011 (beide inclusief spoedprocedure).

Er is inmiddels beslist dat de concessie zal gegund worden op basis van het oorspronkelijke bestek zoals gepubliceerd op 15 april 2011 en het erratum van 5 mei 2011 (beide inclusief spoedprocedure). Er zal bijgevolg alleen rekening gehouden worden met de offertes die ingediend werden op basis van dit bestek en niet met de aanpassingen naar aanleiding van onze brief van 6 juli 2011, die bij deze ingetrokken wordt”.

In het schrijven aan nv Zetes wordt echter bovendien het volgende opgemerkt:

“Daarentegen heeft de concessiehouder wel de mogelijkheid om juridisch te vervolgen. De vraag dd. 27 juni 2011 om de paragraaf te schrappen waarin wordt voorgesteld om de overblijvende niet-betalers juridisch te vervolgen in het kader van de spoedprocedure (D+1) wordt ingetrokken, zodat deze bepaling in uw offerte behouden blijft”.

Geen enkele inschrijver heeft vervolgens laten weten zijn offerte alsnog te willen wijzigen.

3.12. Op 26 augustus 2011 verstrekt de inspectie van financiën een gunstig advies. Volgens de inspectie lijkt thans te kunnen worden besloten dat, enerzijds, het risico van niet-betaling volledig bij de concessienemer ligt en dat, anderzijds, deze de mogelijkheid heeft zich tegen dit risico te beschermen via juridische weg.

3.13. In het evaluatieverslag van 30 augustus 2011 wordt in de eerste plaats geoordeeld dat geen van de offertes in dit stadium van de procedure

onregelmatig dient te worden verklaard en dat de offertes bijgevolg getoetst kunnen worden aan de gunningscriteria. Voorts wordt vastgesteld dat de offerte van nv Zetes de economisch meest voordelige is in het licht van de gunningscriteria. De offerte van verzoekende partijen wordt als tweede gerangschikt.

3.14. Op 29 september 2011 geeft de Ministerraad met de bestreden beslissing zijn akkoord voor het gunnen van de concessieovereenkomst aan nv Zetes, mits er bij de toewijzing van de concessie expliciet wordt vermeld dat het risico van niet-betaling bij de concessienemer ligt.

3.15. Daarnaast belast de Ministerraad de staatssecretaris voor Mobiliteit met de aanpassing van de reglementering om deze in overeenstemming te brengen met de bepalingen uit het concessiedossier. Het ontwerp van koninklijk besluit dat wordt toegevoegd als bijlage bij de nota aan de Ministerraad bepaalt onder meer dat in artikel 64^{sexies} van het koninklijk besluit van 23 maart 1998 betreffende het rijbewijs, zoals ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 juni 2010, het tweede lid wordt opgeheven. Luidens de betrokken beslissing worden de retributies betaald bij de afgifte.

3.16. Met een aangetekend schrijven van 29 september 2011 wordt aan verzoekende partijen meegedeeld dat hun offerte niet werd gekozen. Tevens wordt meegedeeld dat de kennisgeving en daaropvolgend de contractsluiting met de gekozen inschrijver slechts zal plaatsvinden na afloop van een termijn van vijftien dagen die ingaat vanaf ontvangst van de mededeling en dat, indien binnen deze termijn een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt ingesteld bij de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, slechts tot kennisgeving en contractsluiting met de gekozen inschrijver zal worden overgegaan na afloop van de procedure.

IV. Tussenkomst

4. De verzoekende partij in tussenkomst blijkt voordeel te halen uit de bestreden beslissing en heeft er belang bij dat de vordering wordt afgewezen. Dienvolgens moet haar verzoek worden ingewilligd.

V. De schorsingsvoorwaarden

5. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

6. De voorliggende opdracht wordt door verwerende partij gekwalificeerd als een concessie voor een openbare dienst, welke kwalificatie door verzoekende partijen als dusdanig niet wordt betwist.

De wet van 23 december 2009 tot invoeging van een nieuw boek betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen in de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten, lijkt dan ook niet van toepassing op de huidige zaak.

VI. Beoordeling van de eerste en derde schorsingsvoorwaarde

Standpunt van de partijen

7. Inzake de vereiste van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel beroepen verzoekende partijen zich zowel op het feit dat zij hun kansen op rechtsherstel in natura wensen te vrijwaren en de mogelijkheid om zelf de concessie te kunnen uitvoeren als op het feit dat de concessie een unieke referentieopdracht uitmaakt van grote omvang. Daarbij wijzen zij tevens op het

belang van de concessie voor BPOST in het bijzonder in het licht van de voortschrijdende liberalisering van de markt waarin BPOST opereert.

Inzake de uiterst dringende noodzakelijkheid merken zij op dat uit de brief van 29 september 2011 een dreigende betekening van de opdracht is af te leiden en dat een gewone schorsingsprocedure dus te laat zou komen om het moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van verzoekende partijen te weren.

8. Verwerende partij merkt inzake de vereiste van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel op dat zij het in het licht van de omvang en aard van de opdracht gepast heeft geacht om een wachttermijn in acht te nemen en dat zij zich ervan bewust is dat het gaat om een belangrijk referentieproject voor de inschrijvers.

Wat de eerste schorsingsvoorwaarde betreft, erkent zij bovendien dat het project onder ernstige tijdsdruk staat aangezien de uitreiking van de nieuwe rijbewijzen een aanvang moet kunnen nemen op 1 januari 2012 om de continuïteit van de uitgifte van rijbewijzen in bankkaartformaat te kunnen garanderen.

9. Tussenkomende partij betwist daarentegen uitdrukkelijk dat er sprake zou zijn van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van verzoekende partijen. Zij wijst er op dat de zogenoemde Feyfer-Formanova rechtspraak, ten minste in overheidsopdrachten, blijkbaar niet meer van toepassing is sinds het arrest nr. 208.513 van 28 oktober 2010, nv Siggis. Voorts zouden er wel degelijk meerdere gelijkaardige opdrachten in de laatste jaren uitgeschreven zijn, doch zou het uitsluitend aan verzoekende partijen te wijten zijn dat zij niet aan die opdrachten hebben deelgenomen. Het nadeel van verzoekende partijen is volgens haar dan ook louter een financieel nadeel, dat in principe niet moeilijk te herstellen is.

Beoordeling

10.1. Op het eerste gezicht biedt de voorliggende procedure de enige reële kans voor verzoekende partijen om daadwerkelijk een rechtsherstel in natura te bekomen, meer bepaald omdat zij aldus de sluiting van het concessiecontract kunnen tegengaan. Zij maken in hun verzoekschrift ook op voldoende wijze aannemelijk waarom de voorliggende concessie als een referentieopdracht van grote omvang moet worden beschouwd. Daarbij valt ook op te merken dat verwerende partij zelf in haar nota uitdrukkelijk erkent dat het gaat om een belangrijk referentieproject voor de inschrijvers. De twee nog lopende procedures in België, evenals de procedures in Nederland, Armenië en Marokko, waar tussenkomende partij naar verwijst in haar verzoekschrift zijn op het eerste gezicht niet van aard om die vaststelling te ontkrachten.

Er moet dan ook worden aanvaard dat verzoekende partijen door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden toewijzingsbeslissing het rechtens vereiste moeilijk te herstellen ernstig nadeel kunnen ondergaan, mede gelet op de aard en de waarde van de in het geding zijnde opdracht. De verzoekende partijen worden in dat verband niet tegengesproken in zoverre zij uitgaan van een waarde van de opdracht ten belope van “minstens 27.104.250 euro”.

10.2. Nu zoals reeds opgemerkt de voormelde wet van 23 december 2009 te dezen niet van toepassing lijkt, dienen verzoekende partijen aan te tonen dat zij terecht een beroep deden op de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, enkel rekening houdend met de eerste voorwaarde van artikel 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, meer bepaald dat zij bij het instellen van de vordering met de vereiste spoed, diligentie en alertheid zijn opgetreden en dat een gewone schorsing te laat zou komen om het nadeel te weren.

Te dezen blijkt dat verzoekende partijen een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid hebben ingeleid 14 dagen na de kennisgeving bij aangetekend schrijven dat hun offerte niet werd gekozen. De motieven voor deze beslissing werden hun bovendien pas later meegedeeld.

Aangenomen kan dan ook worden dat zij met de vereiste spoed, diligentie en alertheid hebben gehandeld.

Voorts kan, gelet op de inhoud van de kennisgeving en de opmerking van verwerende partij in haar nota, ook worden aangenomen dat er sprake is van een dreigende betekening en contractsluiting.

Aldus kan worden aanvaard dat verzoekende partijen een beroep deden op de procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

10.3. Hieruit volgt dat is voldaan aan de eerste en de derde van de door het voormelde artikel 17 gestelde voorwaarden.

VII. Beoordeling van de tweede schorsingsvoorwaarde

Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

11. Een eerste middel is genomen uit de schending van het “grondwettelijk gewaarborgd gelijkheidsbeginsel (artikelen 10 en 11 van de Grondwet)”, het transparantiebeginsel, het beginsel *patere legem quam ipse fecisti*, artikel 64*sexies* van het koninklijk besluit van 23 maart 1998 betreffende het rijbewijs, en de materiële motiveringsplicht.

12. Verzoekende partijen verwijzen daartoe onder meer naar voormeld artikel 64*sexies*, tweede lid, welke bepaling door het bestek eveneens uitdrukkelijk van toepassing wordt verklaard, en dat bepaalt: “de retributies worden betaald bij afgifte”, en dus niet nadien. Die reglementaire bepaling vereist volgens verzoekende partijen dus dat, ook wat de spoedprocedure betreft, er geen kans mag bestaan dat rijbewijzen worden afgeleverd zonder dat bij de afgifte daarvan de retributie reeds betaald is.

Aangezien de nv Zetes als betalingsoplossing voor de spoedprocedure eveneens betaling per overschrijving toelaat, voldoet deze offerte

volgens verzoekende partijen dus niet aan het bestek, noch aan artikel 64*sexies* van het koninklijk besluit van 23 maart 1998 en had verwerende partij deze offerte dus onregelmatig moeten verklaren.

13. Verzoekende partijen betogen ondergeschikt eveneens dat, zo de onregelmatigheid van de offerte van de gekozen inschrijver zou zijn verholpen, zulks enkel kon gebeuren door het bestek en de gunningscriteria te wijzigen op een ogenblik dat de offertes van de inschrijvers waren ingediend en zij niet meer de gelegenheid hadden hun offertes aan te passen, welke wijziging niet in overeenstemming zou zijn te brengen met het gelijkheids-, niet-discriminatie, patere legem en transparantiebeginsel, te meer daar de wijzigingen telkens op maat van één inschrijver zouden zijn geschreven.

Beoordeling

14. Het eerste middel van verzoekende partijen bestaat eigenlijk 15 dicht beschreven bladzijden. Te complexe middelen of een te grote veelvuldigheid van middelen zijn echter niet verenigbaar met de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid en de Raad van State kan, zoals hierna dan ook zal gebeuren, zijn onderzoek in dergelijk geval kan beperken tot de voor de hand liggende grieven en mogelijke rechtsschendingen.

15. Voorts valt op te merken dat, hoewel het middel in zijn samenvatting – op zichzelf reeds meer dan drie bladzijden - wordt opgesplitst in twee onderdelen, deze tweedeling in de toelichting van het middel niet wordt hernomen. Bovendien bevat de samenvatting van het middel, die op zichzelf reeds meer dan drie bladzijden beslaat, diverse herhalingen. Om die reden wordt in de beoordeling geen onderscheid gemaakt in onderdelen, te meer daar dit onderscheid in het verzoekschrift op het eerste gezicht niet duidelijk is.

16. Verzoekende partijen voeren in essentie aan dat de offerte van nv Zetes niet in overeenstemming is met het bestek, zoals aangevuld door het erratum van 5 mei 2011, en ook indruist tegen voormeld artikel 64*sexies* van het koninklijk besluit van 23 maart 1998 omdat deze offerte wat de speedprocedure betreft geen “waterdicht” betalingssysteem zou bevatten.

Volgens verzoekende partijen dienen het bestek en het navolgende erratum immers te worden gelezen in die zin dat, ook wat de spoedprocedure betreft, er geen kans mag bestaan dat rijbewijzen worden afgeleverd zonder dat bij de afgifte daarvan de retributie reeds betaald is.

17. Verwerende partij en verzoekende partij tot tussenkomst betwisten deze interpretatie van het bestek.

18. De voorliggende opdracht wordt door verwerende partij gekwalificeerd als een concessie voor een openbare dienst, en niet als een overheidsopdracht, welke kwalificatie door verzoekende partijen als dusdanig niet wordt betwist.

19. Ongeacht de vraag welke regelgevingen en beginselen er al dan niet op dergelijke concessie van toepassing zijn, bepaalt te dezen het bijzonder bestek in elk geval uitdrukkelijk dat de offertes van de inschrijvers zullen worden onderzocht op het vlak van hun regelmatigheid, dat onregelmatige offertes zullen worden geweerd, dat de beslissing hieromtrent ter kennis zal worden gebracht vóór de toetsing van de regelmatige offertes aan de gunningscriteria en dat enkel regelmatige offertes in aanmerking komen om te worden getoetst aan de gunningscriteria.

20. Op het eerste gezicht dient echter te worden vastgesteld dat het bestek op diverse punten tot discussie aanleiding lijkt te geven, zoals op het vlak van de wijze van betaling van de retributie door de burger aan de concessionaris en op het vlak van de risicoregeling – ook de tussenkomende partij maakt hieromtrent gewag van “tegenstrijdigheden” in het bestek. Getuige hiervan zijn in elk geval de discussie over de vraag naar de regelmatigheid van de offerte van verzoekende partijen in de mate dat zij voor de spoedprocedure niet in alle in het bestek voorziene betalingswijzen zouden hebben voorzien, evenals de vele vragen die uit het administratief dossier blijken omtrent de risicoregeling in het bestek en de stappen die verwerende partij heeft ondernomen om dit uit te klaren.

21. Ook op het vlak van de procesbeschrijving en de behandeling van de aanvragen blinkt het bestek niet uit in helderheid.

Het bestek maakt wat de procesbeschrijving betreft een onderscheid tussen de standaardprocedure en de spoedprocedure. Waar bij de standaardprocedure onder meer wordt opgemerkt dat de aanvrager de retributie betaalt aan de concessionaris, de concessionaris vervolgens controleert of de betaling van de retributie ontvangen is, waarna de concessionaris de status “betaald” naar de FOD Mobiliteit en Vervoer zendt, wordt aangaande de spoedprocedure louter het volgende opgemerkt: “Bij een aanvraag voor een (voorlopig) rijbewijs met de spoedprocedure plaatst de concessiehouder de status “betaald” bij de personalisatie van het rijbewijs, zelfs als hij de betaling nog niet ontvangen heeft.”

Uit punt 11 inzake de behandeling van de aanvragen kan inzake de standaardprocedure worden afgeleid dat de retributie, vóór afgifte van het (voorlopig) rijbewijs aan de burger, wordt geïnd. Deze bepaling wordt niet hernomen bij de beschrijving in het bestek van de aanvraag in de spoedprocedure.

Voorts blijkt op 5 mei 2011 een zogenaamd “erratum” bij het bestek te zijn vastgesteld en meegedeeld aan de gegadigden.

Voorafgaand aan een nieuwe formulering van het eerste gunningscriterium worden hierin de volgende “verklarende factoren bij het erratum” vermeld:

“1. De beschikbare capaciteit van de helpdesk bij de FOD Mobiliteit en Vervoer is niet voldoende om een optimale dienstverlening te verzekeren. Dientengevolge werd beslist om bij de FOD enkel een helpdesk voor de gemeenten te voorzien aangaande de reglementering van het rijbewijs. Daarom voorzien wij in het concessiedossier de creatie van bijkomende helpdesks voor de opvolging van de betalingen en voor de opvolging van de distributie. Dit draagt bij tot het positieve imago van onze FOD ten overstaan van de burger en het gemeentepersoneel.

2. Om fraude bij de uitreiking van de rijbewijzen te voorkomen, zien wij ons genoodzaakt een beschrijving te vragen van het risicobeheer. Geenszins mag de mogelijkheid gecreëerd worden dat er rijbewijzen worden verdeeld zonder betaling van retributie”.

Met betrekking tot het zesde “subgunningscriterium” “Risico beheersing” wordt aldus een nieuwe derde paragraaf toegevoegd die luidt als volgt:

“De inschrijver toont aan welke processen hij zal implementeren of acties ondernemen om te voorkomen dat er geen enkele retributie van een uitgereikt (voorlopig) rijbewijs onbetaald blijft en dat het systeem waterdicht is. (behalve voor de rijbewijzen die gratis uitgereikt worden)”.

Daarnaast verklaart het bestek (blz. 8) uitdrukkelijk artikel 64*sexies* van het koninklijk besluit van 23 maart 1998 betreffende het rijbewijs, van toepassing, zoals ingevoegd bij koninklijk besluit van 23 juni 2010 dat in zijn tweede lid bepaalt: “De retributies worden betaald bij de afgifte”. Het eerste lid van artikel 64*sexies* geeft de opsomming van rijbewijzen, waaronder dat via een spoedprocedure te verkrijgen. Aldus blijkt dat de aangehaalde betalingsregel blijkbaar evenzeer geldt ingeval van afgifte van een rijbewijs via een spoedprocedure.

22. Verwerende partij merkt in haar nota op dat het voor de inschrijvers duidelijk diende te zijn dat er niet zonder meer kon worden van uitgegaan dat er steeds betaald zal zijn bij de afgifte van het rijbewijs door de gemeente ook in het kader van de spoedprocedure en dat diverse inschrijvers het bestek ook zo gelezen hebben, waarbij zij in het bijzonder verwijst naar de offertes van nv Zetes en bv Morpho, die in voorstellen voorzien voor het geval rijbewijzen zijn afgeleverd maar nog niet zijn betaald.

Daarbij dient in de eerste plaats te worden vastgesteld dat de twee andere inschrijvers het bestek alvast niet op die wijze blijken te hebben geïnterpreteerd. Indien het bestek werkelijk zo duidelijk was, rijst bovendien de vraag waarom verwerende partij in haar schrijven van 16 juni 2011 aan Zetes en Morpho zelf uitdrukkelijk en op algemene wijze -en dus zonder een onderscheid te maken met de spoedprocedure - dan het volgende heeft opgemerkt: “Het feit dat de aanvrager zijn rijbewijs pas ontvangt na betaling, is volgens ons ook een argument om te stellen dat het betalingsrisico beperkt is, al is het wel zo dat de concessiehouder wel het rijbewijs reeds heeft gepersonaliseerd en aangemaakt voor betaling en dus dit risico moet dragen.” Ook het, hierna onder randnummer 24, weergegeven oorspronkelijk negatief advies van de inspectie van financiën van

1 juli 2011 lijkt de stelling van verwerende partij te ondermijnen dat het bestek en erratum op dit punt zonder meer duidelijk waren.

23. Verzoekende partijen lijken in het licht van voormelde besteksbepalingen, het erratum en artikel 64*sexies* van het koninklijk besluit van 23 maart 1998 in hun offerte in een bijzondere betalingsprocedure te hebben voorzien in geval van spoedprocedure. Zij voorzien meer bepaald uitsluitend in de betaling via postkantoor of postpunt omdat dit, in tegenstelling tot de overige betaalmodaliteiten, zou toelaten om onmiddellijk het geld te innen.

In het gunningsverslag wordt opgemerkt dat de overige inschrijvers “niet dezelfde garanties bieden opdat geen enkele retributie van een uitgereikt (voorlopig) rijbewijs in de spoedprocedure onbetaald blijft”.

Uit het administratief dossier blijkt dat de nv Zetes in haar offerte in een betaling door middel van alle door het bestek vooropgestelde betalingswijzen voorziet, waaronder de overschrijving, doch daarnaast ook in de mogelijkheid om de overblijvende niet-betalers juridisch te vervolgen. Ook bv Morpho blijkt in een vergelijkbare oplossing te voorzien. Oberthur daarentegen voorziet net zoals verzoekende partijen in een afwijkend betalingssysteem in geval van spoedprocedure.

24. In het op 1 juli 2011 verstrekte - ongunstig - advies van de inspectie van Financiën, wordt wat het gunningsvoorstel betreft onder meer gewezen op de onduidelijkheid betreffende de mate waarin het juridisch vervolgen en gebruik van een incassobureau juridisch mogelijk en/of economisch haalbaar is.

Voorts neemt de inspectie er onder meer akte van dat geen van de offertes in het evaluatierapport tijdens het regelmatigheidsonderzoek als technisch niet-conform werden gekwalificeerd, doch dat nochtans op 5 mei 2011 een erratum van het bestek werd gepubliceerd en verspreid waarin onder meer werd bepaald: “Geenszins mag de mogelijkheid gecreëerd worden dat er rijbewijzen worden verdeeld zonder betaling van retributie”.

In dat verband wordt in het advies als volgt gewezen op het betalingsrisico:

“Gelet op de vraag van de Staatssecretaris voor Begroting, geformuleerd in zijn voorafgaande akkoordbevinding van 1 maart 2011, heeft IF de administratie opnieuw ondervraagd het risico op aflevering zonder betaling.

Voorgestelde werkwijze past naar verluidt in de keuze van de Beleidscel om de burger zo snel mogelijk zijn rijbewijs te kunnen bezorgen.

De administratie wijst erop dat aflevering door de gemeente zonder betaling onwaarschijnlijk is indien de procedures worden gevolgd en de gemeente voor de afgifte daadwerkelijk verifieert bij de FOD Mobiliteit en Vervoer of het rijbewijs werd betaald.

Zowel de administratie als de gekozen firma achten het risico op fraude groter in het geval van de spoedprocedure. De status wordt in de procedure immers onmiddellijk op ‘Betaald’ gezet (cf. lastenboek, punt 10).

Het financiële risico van niet-betaling ligt volgens de administratie echter steeds bij de concessienemer (cf. ongedateerde nota aan de IF, ontvangen op 27 juni).

Echter, de bewoordingen van de 5de paragraaf van punt 11 van het lastenboek beschermen de FOD Mobiliteit en Vervoer tegen verhaal door de concessienemer enkel in geval van niet-betaling van de retributie voor een aangemaakt rijbewijs dat ‘niet aan de burger kan afgeleverd worden’. De niet-betaling belemmert de afgifte aan de burger echter niet in de spoedprocedure; de status is immers per definitie op ‘Betaald’ gezet. Aangezien een afgifte plaatsvindt lijken dergelijke gevallen dus niet te vallen onder de beschermingsclausule.

[...]

De vraag rijst dan ook welke betalingsdruk [...] met name in de spoedprocedure nog kan worden uitgeoefend.

3.2.3. In tegenstelling tot de betalingsoplossing aangeboden in een niet-gekozen offerte (tweede gerangschikt) laat de gekozen firma betaling per overschrijving toe. Het systeem van de bankwerkdagen leidt nagenoeg steeds tot een mogelijke aflevering van het rijbewijs in spoedprocedure (D+1) voor ontvangst van de betaling met de bijhorende risico's. De status is immers reeds onmiddellijk op ‘betaald’ gezet.

Volgens het evaluatieverslag biedt deze niet-gekozen offerte ‘een waterdichte betalingsprocedure’. De IF wijst erop dat in geval van (tijdelijke of definitieve) niet-betaling van een aangevraagd rijbewijs bij

spoedprocedure, ook in deze betalingsprocedure (gelet op punt 10 van het lastenboek), onmiddellijk de status ‘betaald’ wordt ingeschreven;

3.2.4. Tot slot wijst de IF erop dat artikel 64*sexies* van het KB van 23 maart 1998 betreffende het rijbewijs nog steeds bepaalt: ‘De retributies worden betaald bij de afgifte’”.

De inspectie lijkt aldus terecht op te merken dat er bij de spoedprocedure een betalingsrisico is omdat onmiddellijk de status “betaald” wordt ingeschreven, zij het dat dit risico volgens de inspectie groter is ingeval men de overschrijving als betalingsoplossing toelaat aangezien het systeem van bankwerkdagen nagenoeg steeds zou leiden tot een mogelijke aflevering van het rijbewijs in spoedprocedure vóór ontvangst van de betaling. Daarnaast wijst de inspectie van financiën er ook op dat artikel 64*sexies* van het koninklijk besluit van 23 maart 1998 betreffende het rijbewijs nog steeds bepaalt: “De retributies worden betaald bij afgifte”.

25. Daargelaten de vraag of er sprake zou kunnen zijn van een strijdigheid van de offerte van nv Zetes met de besteksbepalingen inzake de procesbeschrijving en de behandeling van de aanvragen en het navolgende erratum, laat staan de vraag of het een afwijking van essentiële besteksbepalingen betreft die tot een substantiële onregelmatigheid zou moeten leiden, blijft echter de vaststelling dat de gunningsbeslissing op het eerste gezicht in elk geval niet verenigbaar is met artikel 64*sexies* van het koninklijk besluit van 23 maart 1998 betreffende het rijbewijs, zoals ingevoegd bij koninklijk besluit van 23 juni 2010. Het bestek heeft bovendien die bepaling uitdrukkelijk van toepassing verklaard, zodat verwerende partij ook overeenkomstig het beginsel *patere legem quam ipse fecisti* ertoe gehouden was om deze bepaling te eerbiedigen.

26. 1. Volgens verwerende partij kan de vraag worden gesteld of uit voormeld artikel 64*sexies* “wel verplichtingen inzake het tijdstip van de inning van de retributie moeten worden afgeleid in hoofde van de verstrekker, dan wel een verplichting in hoofde van de aanvrager om te betalen op het ogenblik van de afgifte (lees: de retributie is dan opeisbaar)”.

26.2. De huidige tekst van artikel 64*sexies* is op het eerste gezicht duidelijk: er staat “betaald” niet “opeisbaar”. Voorts valt op te merken dat de inspectie van Financiën zowel in zijn negatief advies van 1 juli 2011 als in het uiteindelijke positief advies van 26 augustus 2011 uitdrukkelijk gewezen heeft op het feit dat de reglementaire tekst niet overeenkomt met de thans in het vooruitzicht gestelde werkwijze en aangedrongen heeft op de nodige aanpassingen.

27.1. Verwerende partij werpt daarnaast ook op dat verzoekende partijen geen belang zouden hebben bij dit onderdeel van het middel nu in een letterlijke lezing hun offerte evenmin beantwoordt aan artikel 64*sexies*, tweede lid, omdat in hun offerte geenszins sprake is van betaling “bij afgifte”. Bovendien zijn volgens haar alle offertes strijdig met de huidige regelgeving die niet geconcipieerd is op een schema met een concessie van openbare dienst. Zij stelt zich de vraag welk belang verzoekende partijen hebben bij de ingeroepen strijdigheid van de offerte van een andere inschrijver met de regelgeving inzake de afgifte van de rijbewijzen, aangezien ook de offerte van verzoekende partijen indruist tegen voormelde regelgeving.

27.2. In de eerste plaats valt op te merken dat, zelfs indien alle offertes strijdig zouden zijn met de huidige regelgeving, inclusief de offerte van verzoekende partijen, zij alsnog belang lijken te hebben, aangezien die strijdigheid zou impliceren dat de opdracht aan geen enkele inschrijver zou kunnen worden toegewezen.

De oplossing die verzoekende partijen aanbieden in hun offerte lijkt alleszins meer aan te sluiten bij een doelgebonden interpretatie van artikel 64*sexies*, tweede lid, dan de oplossing van de gekozen inschrijver.

27.3. Er moet voorts worden vastgesteld dat de kwestieuze bepaling van reglementaire aard is, ze dus algemeen verbindend is en verwerende partij er bij het nemen van individuele besluiten toe gehouden was om de bepalingen van een reglementair besluit te eerbiedigen. Een nieuw besluit is overeenkomstig artikel 190 van de Grondwet daarentegen slechts verbindend na te zijn bekendgemaakt in de vorm bij de wet bepaald.

28. Op het eerste gezicht mocht verwerende partij bij de aanname van de bestreden gunningsbeslissing dus slechts rekening houden met de op dat ogenblik geldende regelgeving en zich hiervoor niet steunen op een ontwerp van koninklijk besluit dat nog niet was bekendgemaakt, laat staan in werking getreden.

Daarbij lijkt men, zoals verwerende partij in haar nota doet, verzoekende partijen bezwaarlijk te kunnen verwijten dat zij tegen dergelijke werkwijze bij een eerdere procedure geen bezwaar zouden hebben gemaakt, nu blijkt dat in dat geval de betrokken concessie juist aan henzelf werd toegewezen.

Vastgesteld dient overigens te worden dat de houding van verwerende partij op dit punt op het eerste gezicht tegenstrijdig lijkt. Enerzijds vraagt zij immers aan nv Zetes en bv Morpho om de bepalingen in hun offerte inzake nalatigheidsintresten of dossierkosten te schrappen op grond van de motivering dat deze retributie is vastgesteld in het koninklijk besluit van 23 maart 1998 betreffende het rijbewijs, en dat noch dit besluit, noch het ministerieel besluit van 20 juli 2005 genomen in uitvoering van voormeld koninklijk besluit voorzien in nalatigheidsinstresten of dossierkosten. Anderzijds vormt de strijdigheid van diezelfde offertes met artikel 64^{sexies}, tweede lid van ditzelfde koninklijk besluit voor verwerende partij blijkbaar geen probleem omdat zij van oordeel is dat zij dit besluit na de gunning alsnog kan aanpassen.

29. Voorts kan uit het administratief dossier worden begrepen dat het blijkbaar de bedoeling is om het ontwerp van koninklijk besluit in werking te laten treden vanaf de ingang van de concessie op 1 januari 2012.

30. Zelfs indien aangenomen zou worden dat het toelaatbaar zou zijn om het reglementair kader alsnog aan te passen na de gunning teneinde de reglementering aan te passen “om deze in overeenstemming te brengen met de bepalingen uit het concessiedossier” zoals uitdrukkelijk verwoord in de nota aan de ministerraad, lijkt verwerende partij te hebben gehandeld in strijd met het gelijkheidsbeginsel door niet alle inschrijvers de uitdrukkelijke kans te hebben gegeven om hun offertes aan te passen aan deze beoogde wijziging van de reglementering.

Verzoekende partijen merken terecht op dat de inschrijvers mochten aannemen dat het bestek in het licht van het reglementair kader, zoals op dat ogenblik van toepassing, en niet op grond van een toekomstig reglementair kader zou worden beoordeeld. De handelwijze van verwerende partij lijkt inderdaad tot gevolg te hebben dat de inschrijvers, van wie de offerte manifest niet in overeenstemming lijkt te zijn met artikel 64*sexies* van het koninklijk besluit van 23 maart 1998 betreffende het rijbewijs, zoals thans nog van kracht, bevoordeeld worden ten opzichte van de inschrijvers die wel mogelijks inspanningen hebben verricht en kosten hebben gemaakt om te trachten hun betalingsoplossing met het reglementair kader in overeenstemming te brengen.

Verzoekende partijen lijken echter uitsluitend de kans gekregen te hebben om - nog wel binnen een uiterst kort tijdsbestek van enkele dagen - hun offerte aan te passen in het licht van de “verduidelijking” van verwerende partij bij brief van 28 juli 2011 dat de geleden schade tengevolge van onvolledige betaling, te late betaling, niet-betaling, in geen geval kan worden verhaald op de federale overheid en dat dit risico dient te worden gedragen door de concessiehouder.

31. Wat de opmerking van verwerende partij betreft dat “reeds *ab initio* vast zou staan dat de regelgeving zou moeten worden aangepast indien de concessie na marktbevraging ook effectief zou worden gegund”, valt op te merken dat het bestek hier nergens melding van maakt en verwerende partij dit ook later in de loop van de gunningsprocedure op geen enkele wijze aan de inschrijvers lijkt te hebben gecommuniceerd.

Zelfs indien dit voor de inschrijvers al duidelijk moest zijn, lijken zij in elk geval geen kennis te hebben gehad van de wijze waarop de betrokken bepaling zou worden aangepast. In het licht van het grote belang dat het bestek en erratum hecht aan een “waterdicht betalingssysteem”, lag het op het eerste gezicht alvast niet voor de hand dat verwerende partij ook een betaling na afgifte van het rijbewijs zou toelaten.

32. Het eerste middel is in de besproken mate dan ook ernstig voor zover een schending wordt aangevoerd van artikel 64*sexies* van het koninklijk

besluit van 23 maart 1998, het beginsel *patere legem quam ipse fecisti* en het gelijkheidsbeginsel.

VIII. Besluit

33. Er is wat de tenuitvoerlegging van de aangevochten toewijzingsbeslissing betreft, voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen.

Er lijkt in de voorliggende zaak echter geen reden om tevens de tenuitvoerlegging te schorsen van de impliciete weigeringsbeslissing om de concessie aan verzoekende partijen te gunnen, nu verzoekende partijen niet aantonen welk bijkomend voordeel die schorsing hun zou kunnen verschaffen, zodat hun belang bij dit deel van de vordering wordt ontzegd.

BESLISSING

1. Het verzoek van de nv Zetes tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van 29 september 2011 van de ministerraad, om de concessieovereenkomst voor het vervaardigen van rijbewijzen in bankkaartformaat, herverdelen ervan in de Belgische gemeenten en uitreikingspunten van rijbewijzen en het innen van de retributie betaald door de aanvrager te gunnen aan nv Zetes te 1130 Brussel.

3. De Raad van State verwerpt de vordering voor het overige.

4. De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten tot tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 10 november 2011, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Silja Doms	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Dierk Verbiest